

Eugeniusz Nurowski

doktor nauk humanistycznych

Kwalifikacje

W latach 1952-1974 uzyskał: tytuł magistra (1952); tytuł nauczyciela szkoły specjalnej (1954); stopień naukowy doktora (1974).

Przebieg pracy zawodowej

Pracownik kuratorium (1947-1949 i 1952-1953); nauczyciel liceum ogólnokształcącego (1951-1952); dyrektor placówki specjalnej (1954-1963); inspektor szkolny (1963-1964); wizytator w Ministerstwie Oświaty i Szkolnictwa Wyższego (1964-1972); st. wykładowca, adiunkt w Państwowym Instytucie Pedagogiki Specjalnej (1973-1976); adiunkt i docent w Wyższej Szkole Pedagogiki Specjalnej (1973-1989).

Pełnione funkcje

Prodziekan Wydziału Rewalidacji w Państwowym Instytucie Pedagogiki Specjalnej (1974-1975); dyrektor Instytutu Rewalidacji w Wyższej Szkole Pedagogiki Specjalnej (1976-1983).

Udział w kształceniu kadr i organizacji imprez naukowych

Promotor **stu** prac magisterskich.

Publikacje

Autor **trzech** książek: „Surdopedagogika polska” (1983); „Dzieje kształcenia dzieci głuchych na obszarze europejskich krajów socjalistycznych” (1984); „Pedagogika specjalna w szkolnictwie powszechnym” (1991) oraz **osiemdziesięciu** artykułów i doniesień.

Odnaczenia

Złoty Krzyż Zasługi (1975); Medal Komisji Edukacji Narodowej (1979); Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1983); Zasłużony Nauczyciel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (1988).

Nagrody Ministra

Ministra Oświaty i Wychowania (1972); Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1980, 1984, 1986); Ministra Edukacji Narodowej (1989).